

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 218/2020

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti žadatelky **Kopecký Hála & Co., advokátní kancelář s.r.o.**, IČO: 07542674, se sídlem Plynářská 671, 280 02 Kolín, a adresou datové schránky 4rdmexa (dále jen „žadatelka“), ze dne 24. 11. 2020, v řízení sp. zn. Zin 218/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zněním zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se žádost žadatelky částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 24. 11. 2020 žádost o informaci v následujícím znění:

„Vážení, dovoluujeme se na Vás obrátit s následující žádostí o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „Zákon“).

Prosíme o poskytnutí následující informace:

Předmětem této žádosti je usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.9.2020, sp. zn. 20 Cdo 2422/2020, přičemž si tímto dovoluujeme požádat o zaslání vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Předem děkujeme za spolupráci a odpovědi a příslušené podklady prosíme zaslat do datové schránky naší společnosti.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí *„veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů *„jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.*

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u žadatelkou požadovaného rozhodnutí) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí výše uvedené žádosti o poskytnutí informace v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání tohoto rozhodnutí ve věci projednávané žádosti o informace upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně žadatelce nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem tohoto rozhodnutí tak, že žádost žadatelky o poskytnutí informace v rozsahu osobních údajů účastníků a třetích osob, v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítl a poskytuje žadatelce (formou odkazu) pouze pseudonymizovanou kopii požadovaného rozhodnutí, která byla zveřejněna na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Poučení: Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona

Podle § 6 odst. 1 informačního zákona „pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází“.

Požadované rozhodnutí již je v pseudonymizované podobě volně dostupné v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz. Konkrétně se požadované rozhodnutí nachází pod tímto odkazem: https://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/F95BF2CCED1E6059C1258630001DCE81?openDocument&Highlight=0,u%C4%8Ditel*%20%C4%8Desk%C3%A9ho%20jazyka,

Zcela na závěr povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu s rozhodnutím z Nejvyššího soudu k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky. V případě, kdy má Nejvyšší soud z prvoinstančního soudu potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem účastníkům (stranám) řízení, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách obvykle dříve. Jelikož žadatelka požadovala v žádosti poskytnutí „plného“ (nepseudonymizovaného) rozhodnutí, musel povinný subjekt výrokem rozhodnout o částečném odmítnutí žádosti (v rozsahu osobních údajů obsažených v textu rozhodnutí), aby mohl následně využít postupu podle § 6 odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a dalších (třetích) osob zmiňovaných v textech rozhodnutí.

V předmětné věci byl procesní spis vypraven z Nejvyššího soudu dne 1. 10. 2020. Ke dni 1. 12. 2020 tak bylo toto rozhodnutí standardně zveřejněno. Datum (řádného) zveřejnění konkrétního rozhodnutí na webu www.nsoud.cz v rámci vybraných rejstříků Nejvyššího soudu lze zjistit na základě informací z aplikace „Infosoud“, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“. Viz následující odkaz na údaje obsažené v aplikaci „Infosoud“ ke sp. zn. 20 Cdo 2422/2020:

<https://infosoud.justice.cz/InfoSoud/public/search.do?typSoudu=ns&cisloSenatu=20&druhVec=cdo&Vec=2422&rocnik=2020&spamQuestion=23&agendaNc=CIVIL&backPage=.%2Fpublic%2Fsearch.jsp>

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytnuty informace odkazem, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 1. 12. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona